

Göçün 50. Yılı etkinlikleri kapsamında yapılan mitingte okunan metin 22.10.2011, Berlin

Türkiye'den göçün 50. yılı nedeniyle birçok kutlamalar düzenleniyor, Berlin teşekkür ediyor.

Bizim bu kutlamalarla ve teşekkürle bir sorunumuz var. Öncelikle ne kutlanıyor, neyi kutluyoruz? Göçün 50. yılını mı? Göçün 50. yılı ne demek? Göçün 50. yılı dedikleri insanların hareketliliğinin kontrol altına alınmasının ve çeşitli yasalarla düzenlenmesinin 50. yılı. Peki bunda kutlanacak ne var?

Peki Berlin niye neye teşekkür ediyor? Berlin kim oluyor/kimi temsil ediyor bu durumda, kim kime teşekkür ediyor? Berlin hakim toplulukların temsilcisi olarak gösterilirken teşekkür edilenler de her zamanki gibi öteki olarak bir kenarda bırakılmakta bu söylemde.

Bu söylemde diğer dikkat çeken bir unsur ise göçmenlerin Berlin'in çeşitliliğine olan katkılarından dolayı teşekkür edilmeleri. Artık çok sık rastlamaya başladığımız göç hikayelerinin, göçmen hikayelerinin nasıl bir tüketim ürünü haline geldiğine/tüketilip kullanılmasına tanık oluyoruz. Bu durumda da, bu hikayeler, anılar (kültürel) çeşitliliği markası yapmaya çalışan Berlin'in pazarlanmasında tüketilmekte.

Biz bu sebeplerden ötürü göç tarihine eleştirel bir bakışın çok önemli olduğunu düşünüyoruz. Kutlama ve teşekkürlerle bugün de farklı formlarda devam eden dışlama, ırkçılık, haklarından yoksun edilme, hor görme, aşağılama ile dolu bir tarihin unutulmasına, görmezden gelinmesine göz yumamayız. Ama bu tarihi hakim olan anlayışın beklediği gibi bir kurban perspektifinden değil mücadelelerin perspektifinden ele alıyoruz.

Farklı kökenleri olan göçmenler hayatlarını kendi istekleri doğrultusunda şekillendirmek için bütün olanakları ve araçları kullanarak mücadele ettiler. Bu mücadeleleri çok çeşitli formlarda bulmak mümkün; yaptığımız turlarda da dinlediğimiz gibi göçmenler dernekleşerek, evlilikler yaparak, grevler düzenleyerek, ev işgal ederek ve daha nice yollarla hakları için mücadele ettiler. Berlin göçmenlere teşekkür ederek ırkçı, milliyetçi ve sınıfçı sisteme karşı bugüne kadar verilen ve

verilmekte olan bütün bu mücadele ve hareketlerin üstünü tamamen örterek sözü edilen 50 yılı idealize ediyor.

Her dönem kendi mücadelesini doğurur. Irki, kapitalist, ulus devlet anlay göçmenlerin mücadelelerinin izini takip ederek kendisini yeniden düzenler ve organize ederken, biz göçmenlerin de yeni stratejiler üretmesi gerek. Bu nedenle tarihteki mücadelelerden dersler çıkarmalı ve bugün için bu mücadelelerinin anlamını yeni ırkçılık formları altında tekrar dnmeli ve yeni stratejiler üzerine tartmalyız. 50 yıldan bu yana burada yaşıyan sözü edilen göçmenler bir teşıekr ile yeniden gçmenleştirilip tekileştiriliyor. Berlin sözü edilen göçmenlere hala misafir muamelesi yaparak ırki ve milliyetçi sistemi yeniden üretiyor.

Biz ayırmcı, ayırıcı ve ötekileştiren teşıekkre hayır diyoruz ve eşıit haklar için mücadeleye devam diyoruz!